

Zasto post i molitva?

vineri, 03 aprilie 2009

Zašto post i molitva?

Ne izgleda li vam čudno da Sv. Crkva na drugu nedjelju korizme, ita evanđelje Isusovoga preobraženja i njegove slave? Prošlih nedjelja avao odvodi Isusa na vrlo visoko brdo da ga kušaju, a da ga kupi za komad kruha – a danas ga odvodi Otac nebeski da ga pred apostolima proglasi u iteljstvo : « On je sin moj, njega slušajte »
Prošle nedjelje gladan - a danas on čini sretnog svakoga koga susretne;

Prošle nedjelje pregažen kao crv, a danas silni Bog; U Sv. Pismu su dva veoma važna brda (brega): brdo Tabor i brdo Kalvarija; brdo slave i brdo patnje. Kad je Isus odlazio na ta brda, uvijek je sa sobom uzimao trojicu apostola. On je duboko molio, razgovarao s Ocem nebeskim – me utim, oni su uvijek zaspali!!! Zato se dogodilo da je Isus molio, izdržao patnje, doživio uskrs; Apostoli nisu molili; svi su pobjegli od muke, napuštali misiju, a Petar ga se i odrekao; U životu se sve velike stvari postižu mukom i patnjom. Nema Tabora bez Golgote. Zato Isus na po etku pokazuje svoju slavu; da budemo sigurni da je on pravi Bog; da je nad nama volja Oca nebeskoga; Kao da hoće reći : sreća je u mojim rukama, i ja vam je mogu udijeliti; toliko da ćete zauvijek biti sretni; Me utim, da bi ta sreća ostala – za nju se treba boriti; treba izdržati; Na po etku svijeta Raj, Adam i Eva – a onda je došla zmija; Izlazak iz Egipta i velika udesa, mana s neba, otvara se more – poslije se klanjaju volu; Betlehemska noć puna mira i anđeoske pjesme – onda bijeg u Egipat da ga ne ubiju; Po etak sv. Crkve, Ruslije i udesa, radost – a onda progonstvo krsna; Po etak ženidbe, ljubav i radost – kasnije patnja i prijevara; Po etak sve eničkog života, milost i molitva – kasnije padanja, sva e i duševna su; Da se ne bi uplašili koliko je slab kada ga avao kušati, Isus nam pokazuje i svoju snagu i slavu – a da se ne bi prevarili da je lako ostati sretan i slavan, on nam pokazuje svoju muku; Isus je s apostolima bio svaki dan. Vidjeli su ga kad su god htjeli. Bio im je kao kruh svagdan, kao majka i otac. Me utim, treba do i do rata; krize; da vidimo koliko je kruh važan... majka treba oti i u bolnicu ili umrijeti da vidimo koliko je teško; ko bez nje... I nama se dogodi da idemo svake Nedjelje kod Isusa na Sv. Misu, da budemo zajedno s njim – ali da ne pazimo kakav nam je svagdanji život; kakvi smo ljudi; da li moja zla djela i riječi ubijaju i biću Isusa u mom srcu (a svi znamo kako on krvari kada ga udaraju na križnjem putu), ili ga moja dobrota poliva, da kao nježni cvijet izraste i ostane u mojoj duši; Isus je apostole uzimao na stranu da u tičini mole. Evo zato par preporuka : -molimo i mi svaki dan kad smo sami; divno je biti s Isusom u sobi. -kaže se da uvijek toliko vrijedi, koliko puta na dan kaže « Hvala ! ». Kupi dobar molitvenik, da ti zahvalnost kada moliš; uvijek bude lijepa. -na i sebi mali križ -u postu, molitvi ili dobrom djelu- i nosi ga sad dok si u postu; tada ne eš; biti daleko od Isusa kao Petar, nego blizu njega kao Simun Cirenac.

